

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับ
รายการข่าวทางโทรทัศน์ ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเสนอผล
การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปิดรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ของ
กลุ่มตัวอย่าง

- ความบ่อยครั้งในการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
- ปริมาณเวลาในการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
- สถานที่เปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
- การติดตามชมข่าวโทรทัศน์ในช่วงเวลาต่างๆ
- สถานีโทรทัศน์ที่สนใจชมข่าวโทรทัศน์
- เหตุผลในการเลือกชมข่าวจากสถานีต่างๆ
- ประเภทของข่าวที่ชอบชม
- เหตุผลในการชมข่าวโทรทัศน์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไป
ใช้ประโยชน์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถแจกแจงได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	134	37.2
หญิง	226	62.8
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยที่เป็นเพศหญิงร้อยละ 62.8 และเป็นเพศชายร้อยละ 37.2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	46	12.8
21 - 25 ปี	69	19.2
26 - 30 ปี	91	25.3
31 - 35 ปี	55	15.3
36 - 40 ปี	41	11.4
มากกว่า 41 ปีขึ้นไป	58	16.1
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีจำนวนมากที่สุด
 ที่มีมากรองลงมาตามลำดับคือ ช่วงอายุ 21 - 25 ปี, อายุมากกว่า 41 ปีขึ้นไป
 และอายุ 31 - 35 ปี (ซึ่งมีใกล้เคียงกัน) ส่วนกลุ่มอายุที่น้อยคือ กลุ่มที่มีอายุ
 ต่ำกว่า 20 ปี และอายุระหว่าง 36 - 40 ปี

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3	0.8
ประถมศึกษา	51	14.2
มัธยมศึกษา, ปวช., ปวท.	72	20.0
อนุปริญญา, ปวส.	65	18.1
ปริญญาตรี	145	40.3
สูงกว่าปริญญาตรี	24	6.7
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีประมาณ 2 ใน 5 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ปวช. ปวท. ปวส. อนุปริญญา และประถมศึกษา ที่เหลือคือผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และที่ไม่ได้เรียนหนังสือซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานั้นได้กำหนดจำนวนตามอาชีพ 6 อาชีพ อันได้แก่

- พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- นักเรียน นิสิต นักศึกษา
- กิจการส่วนตัว/ค้าขาย
- แม่บ้าน
- งานบริการ/รับจ้างทั่วไป

ซึ่งมีจำนวนอาชีพละ 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในแต่ละอาชีพ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	107	29.7
5,001 - 10,000 บาท	87	24.2
10,001 - 15,000 บาท	28	7.8
15,001 - 20,000 บาท	42	11.7
มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป	96	26.7
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบร้อยละ 30 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ซึ่งมีเป็นจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มรายได้อื่นๆ ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการเปิดชมข่าวโทรทัศน์

ความบ่อยครั้ง (ต่อสัปดาห์)	จำนวน	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	44	12.2
1 - 2 วัน	63	17.5
3 - 4 วัน	97	26.9
ทุกวัน	156	43.3
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ทุกวัน คือ ร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ เปิดรับ 3 - 4 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 26.9 เปิดรับ 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ และเปิดรับนานๆ ครั้ง ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณเวลาในการเปิดชมข่าวโทรทัศน์

ปริมาณเวลา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15 นาที	61	16.9
15 นาที - 30 นาที	105	29.2
มากกว่า 30 นาที - 1 ชม.	108	30.0
มากกว่า 1 ชม.	86	29.0
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดชมข่าวโทรทัศน์ มากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง คือมีจำนวนร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ ผู้ที่เปิดรับ 15 - 30 นาที มากกว่า 1 ชั่วโมง และน้อยกว่า 15 นาที ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
เปิดรับน้อย	103	28.6
เปิดรับปานกลาง	126	35.0
เปิดรับมาก	131	36.4
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่ามีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์อยู่ในระดับมาก เป็นจำนวนร้อยละ 36.4 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับผู้ที่มีการเปิดรับในระดับปานกลางคือ ร้อยละ 35.0 ส่วนผู้ที่เปิดรับน้อยมีจำนวนร้อยละ 28.6

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ที่เปิดชม
ข้าวโทรทัศน์

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	316	87.8
บ้านเพื่อน	8	2.2
ร้านค้า/ร้านอาหาร	15	4.2
ที่ทำงาน	18	5.0
อื่นๆ	3	0.8
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประมาณ 4 ใน 5 จะชมรายการ
ข้าวโทรทัศน์ที่บ้านพักของตนเอง รองลงมาจะมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือที่
ทำงาน ร้อยละ 5.0 ร้านค้า/ร้านอาหาร ร้อยละ 4.2 บ้านเพื่อน
ร้อยละ 2.2 และอื่นๆ คือที่หอพัก ร้อยละ 0.8

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามความนิยมดูรายการ
ข่าวในช่วงเวลาต่าง ๆ

ช่วงเวลาการเสนอข่าว	จำนวน	ร้อยละ
ข่าวภาคเช้า	47	7.2
ข่าวช่วงกลางวัน	38	5.9
ข่าวภาคค่ำ	321	49.4
ข่าวสั้น	167	25.7
ข่าวภาคดึก	77	11.9
รวม	650	100.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะติดตามชมข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำมากเป็นอันดับ 1 เกือบร้อยละ 50 รองลงมาคือ ข่าวสั้นที่เสนอแทรกเมื่อจบรายการประมาณ 3 นาที หรือทุกๆ 1 - 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 25.7 ข่าวภาคดึก ร้อยละ 11.9 ข่าวภาคเช้า ร้อยละ 7.2 และสำหรับข่าวที่เสนอในช่วงกลางวันมีผู้ชมน้อยที่สุด

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามความนิยมดูรายการ
ข่าวจากสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ

สถานีโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 3	64	17.8
ช่อง 5	31	8.6
ช่อง 7	193	53.6
ช่อง 9	57	15.8
ช่อง 11	15	4.2
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชอบดูข่าวโทรทัศน์ที่นำเสนอทางสถานี-
โทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มากที่สุด รองลงมาคือ สถานีโทรทัศน์สีช่อง 3
และช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ส่วนสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 5 และช่อง 11
กรมประชาสัมพันธ์มีคนชมค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มากที่สุด

ลำดับที่	เหตุผลที่ดูมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	เสนอข่าวได้รวดเร็วทันใจ	52	26.9
2	เสนอเนื้อหา รายละเอียด เจาะลึก	41	21.2
3	ดูตามสมาชิกในบ้าน	41	21.2
4	ชอบผู้ประกาศข่าว อ่านดี ชัดเจน	37	19.2
5	มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด	17	8.8
6	อื่นๆ	5	2.6
	รวม	193	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่าเหตุผลที่สำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวจากสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มากที่สุด ก็คือการเสนอข่าวได้รวดเร็วทันใจ คิดเป็นร้อยละ 26.9

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด

ลำดับที่	เหตุผลที่ดูมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	เสนอข่าวได้รวดเร็วทันใจ	22	34.4
2	เสนอเนื้อหา รายละเอียด เจาะลึก	19	29.7
3	ดูตามสมาชิกในบ้าน	11	17.2
4	ชอบผู้ประกาศข่าว อ่านดี ชัดเจน	8	12.5
5	มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด	3	4.7
6	อื่นๆ	1	1.6
	รวม	64	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่าเหตุผลที่สำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด ก็คือสามารถเสนอข่าวได้รวดเร็วทันใจ คิดเป็นร้อยละ 34.4

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 มากที่สุด

ลำดับที่	เหตุผลที่ดูมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	เสนอเนื้อหา รายละเอียด เจาะลึก	16	28.1
2	มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด	14	24.6
3	ชอบผู้ประกาศข่าว อ่านดี ชัดเจน	11	19.3
4	เสนอข่าวได้รวดเร็วทันใจ	10	17.5
5	ดูตามสมาชิกในบ้าน	4	7.0
6	อื่นๆ	2	3.5
	รวม	57	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่าเหตุผลที่สำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 มากที่สุด คือเสนอเนื้อหา รายละเอียด เจาะลึก คิดเป็นร้อยละ 28.1

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละ ของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าว ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 มากที่สุด

ลำดับที่	เหตุผลที่ดูมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	เสนอเนื้อหา รายละเอียด เจาะลึก	12	38.7
2	ชอบผู้ประกาศข่าว อ่านดี ชัดเจน	7	22.6
3	มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด	5	16.1
4	ดูตามสมาชิกในบ้าน	4	12.9
5	เสนอข่าวได้รวดเร็วทันใจ	3	9.7
	รวม	38	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่าเหตุผลที่สำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวจากสถานี- โทรทัศน์ช่อง 5 มากที่สุด คือเสนอเนื้อหารายละเอียด เจาะลึก คิดเป็น ร้อยละ 38.7

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 มากที่สุด

ลำดับที่	เหตุผลที่ดูมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด	8	53.3
2	เสนอข่าวได้รวดเร็ว ทันใจ	3	20.0
3	อื่นๆ	3	20.0
4	ดูตามสมาชิกในบ้าน	1	6.7
	รวม	15	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่าเหตุผลที่สำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 มากที่สุด คือมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

ตารางที่ 16 แสดงร้อยละของการเลือกประเภทของข่าวที่ชอบชม 3 อันดับ
เรียงตามอันดับของการเลือก

ประเภทของข่าว	การเลือกอันดับ		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
ข่าวในพระราชสำนัก	17.8	9.4	8.1
ข่าวการเมือง/รัฐบาลในประเทศ	20.3	14.2	14.2
ข่าวอาชญากรรม	7.5	9.2	8.3
ข่าวอุบัติเหตุ/ภัยพิบัติ	4.2	9.7	7.2
ข่าวทหาร	-	1.4	0.8
ข่าวเศรษฐกิจ	5.8	6.4	5.3
ข่าวการเกษตร	0.6	3.1	1.4
ข่าววิทยาศาสตร์	1.9	5.6	5.3
ข่าวการศึกษา	1.1	2.8	0.3
ข่าวพัฒนา/สังคม	3.6	3.6	2.5
ข่าวต่างประเทศผ่านดาวเทียม	10.3	17.2	10.0
ข่าวบันเทิง ศิลปะ วัฒนธรรม	17.8	11.9	16.9
ข่าวกีฬา	10.6	3.6	11.1
ข่าวพยากรณ์อากาศ	-	0.8	2.8

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกชมข่าวการเมือง ชาวรัฐบาลในประเทศไทยเป็นอันดับ 1 มากที่สุด คือร้อยละ 20.3 เมื่อเปรียบเทียบกับข่าวประเภทอื่น ๆ อันดับที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเลือกข่าวต่างประเทศมากที่สุด คือร้อยละ 17.2 เมื่อเปรียบเทียบกับข่าวประเภทอื่น ๆ ในกลุ่มการเลือกอันดับเดียวกัน ส่วนการเลือก อันดับที่ 3 ชาวบันเทิง ศิลปะ วัฒนธรรม ได้รับการเลือกมากที่สุด ร้อยละ 16.9

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามเหตุผลที่ชมข่าว-
โทรทัศน์

เหตุผลที่สำคัญที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนำเรื่องราวไปสนทนา	30	8.3
เพื่อให้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	29	8.1
เพื่อความบันเทิง	31	8.6
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่างๆ	41	11.4
เพื่อทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ อื่นๆ	225	62.5
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งมีเหตุผลในการชมข่าว-
โทรทัศน์ คือเพื่อที่จะได้ทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ รองลงมาก็เพื่อ
นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เพื่อความบันเทิง เพื่อนำเรื่องราวไปสนทนา
และเพื่อให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่วนที่ตอบว่า อื่น ๆ ที่มีจำนวนเพียง-
เล็กน้อยนั้น ก็คือ แก๊งๆ, ในช่วงเวลานั้นไม่มีรายการอื่นจะชม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ยของการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์

ข้อความ	การนำไปใช้ประโยชน์					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. การชมข่าวโทรทัศน์ ช่วยให้มีความสนใจแสวงหาความรู้ข้อมูลในเรื่องต่างๆ มากยิ่งขึ้น	13.3 (48)	26.9 (97)	43.3 (156)	11.4 (41)	5.0 (18)	3.32
2. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง	5.8 (21)	21.4 (77)	39.7 (143)	20.6 (74)	12.5 (45)	2.87
3. การชมข่าวโทรทัศน์ทำให้มีจิตสำนึกตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	9.4 (34)	26.4 (95)	37.8 (136)	16.7 (60)	9.4 (34)	3.11
4. การชมข่าวโทรทัศน์ทำให้ให้ความร่วมมือในการรักษาสิ่งแวดล้อม	10.6 (38)	26.4 (95)	36.4 (131)	16.9 (61)	9.7 (35)	3.11
5. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยในการเลือกบริโภคอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ	5.0 (18)	22.2 (80)	37.5 (135)	22.2 (80)	13.1 (47)	2.84

ข้อความ	การนำไปใช้ประโยชน์					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
6. การชมข่าวโทรทัศน์ ช่วยให้ มีความละเอียดละออ รอบคอบมากขึ้น	5.6 (20)	20.0 (72)	38.9 (140)	24.7 (89)	10.8 (39)	2.85
7. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ เคารพกฎระเบียบของ สังคมมากขึ้น	4.4 (16)	24.7 (89)	40.8 (147)	19.4 (70)	10.6 (38)	2.93
8. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ ท่านรู้จักเป็นคนที่มึเหตุผล มี วิจารณญาณในการตัดสินใจ เรื่องต่างๆ	5.3 (19)	20.0 (72)	39.2 (141)	20.3 (73)	15.3 (55)	2.80
9. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ มีความรับผิดชอบ เอาใจ ใส่ต่อหน้าที่มากยิ่งขึ้น	5.3 (19)	22.8 (82)	37.2 (134)	20.3 (73)	14.4 (52)	2.84
10. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ ได้ข้อคิด คติ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	6.7 (24)	17.8 (64)	40.6 (146)	20.6 (74)	14.4 (52)	2.82
11. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ดี	4.7 (17)	22.5 (81)	38.1 (137)	20.6 (74)	14.2 (51)	2.83
12. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ ประพฤติดีเป็นคนดี มี ศีลธรรม ไม่ประพฤติชั่วผิด กฎหมาย	6.4 (23)	18.1 (65)	40.8 (147)	20.0 (72)	14.7 (53)	2.81

ข้อความ	การนำไปใช้ประโยชน์					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
13. การชมข่าวโทรทัศน์ ช่วยให้ มีข้อมูลนำไปพูดคุยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้อื่น	15.6 (56)	34.2 (123)	29.7 (107)	12.5 (45)	8.1 (29)	3.37
14. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ สามารถนำข้อมูลไป ประยุกต์ใช้ในการทำงานและ ดำเนินชีวิตในปัจจุบัน	10.3 (37)	22.8 (82)	33.6 (121)	16.7 (60)	16.7 (60)	2.93
15. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วย กระตุ้นให้กระตือรือร้นที่ จะพัฒนาตนเองและการงาน ให้ดียิ่งขึ้น	6.7 (24)	17.2 (62)	38.3 (138)	21.7 (78)	16.1 (58)	2.77
16. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ เป็นผู้ปกป้องรักษาผล ประโยชน์ของส่วนรวม	5.0 (18)	19.2 (69)	40.3 (145)	22.2 (80)	13.3 (48)	2.80
17. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วยให้ มีความรู้ ความเข้าใจใน ระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น	8.1 (29)	23.6 (85)	33.9 (122)	23.3 (84)	11.1 (40)	2.94
18. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วย ส่งเสริมให้รักการกีฬา รู้จักออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ตนเอง	11.7 (42)	28.9 (104)	32.5 (117)	16.7 (60)	10.3 (37)	3.15

ข้อความ	การนำไปใช้ประโยชน์					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
19. การชมข่าวโทรทัศน์ ช่วย พัฒนาการใช้ภาษาพูดและ เขียนให้ดียิ่งขึ้น	14.2 (51)	28.1 (101)	31.7 (114)	19.4 (70)	6.9 (24)	3.24
20. การชมข่าวโทรทัศน์ช่วย กระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวต่อ ปัญหาสังคม เช่น ปัญหาผู้ด้อย โอกาสในสังคม ทำให้ท่าน ต้องการหรือเต็มใจที่จะช่วย เหลือผู้อื่น	5.3 (19)	15.6 (56)	32.5 (117)	28.6 (103)	18.1 (65)	2.61

ค่าเฉลี่ย รวม = 3.23

จากตารางที่ 18 พบว่า การนำสิ่งที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์
มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.23 สรุปได้ว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับ
ปานกลาง

ส่วนการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ นั้นก็ได้้นำค่าเฉลี่ย มา
แปลความหมาย ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

การนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คือ การชมข่าวโทรทัศน์ช่วย
ให้มีความสนใจแสวงหาความรู้ ข้อมูลในเรื่องต่าง (ค่าเฉลี่ย 3.32), ช่วยให้มี
จิตดูแลรักษาสุขภาพอนามัย (2.87), ช่วยให้ตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร
ธรรมชาติ (3.11) ช่วยให้ความร่วมมือในการรักษาสิ่งแวดล้อม (3.11) ช่วย
ให้มีความละเอียด รอบคอบ (2.85) ช่วยให้เคารพกฎระเบียบของสังคม

(2.93) ช่วยให้มีควมรับผิดชอบต่อน้าที่การงาน (2.84) ช่วยให้มีข้อมูลนำไป
 พุดคุย (3.37) ช่วยให้นำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน (2.93) ช่วยให้มี
 ความรู้ในระบอบประชาธิปไตย (2.94) ช่วยส่งเสริมให้รู้จักออกกำลังกาย
 (3.15) ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาพูดและเขียน (3.24)

การนำไปใช้ประโยชน์ในระดับน้อย คือ ช่วยในการเลือกบริโภค-
 อาหารตามหลักโภชนาการ (2.84) ช่วยให้เป็นคนที่มีเหตุผล (2.80) ช่วยให้
 ได้ คิดซัดคิด (2.82) ช่วยให้สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ (2.83) ช่วยให้ประพฤติ
 ตัวเป็นคนดี (2.81) ช่วยกระตุ้นให้กระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง (2.77)
 ช่วยให้เป็นผู้ปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวม (2.80) ช่วยกระตุ้นให้ต้นตัวต่อ
 ปัญหาสังคม (2.67)

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนำไปใช้
ประโยชน์โดยรวม

การนำไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
มาก	110	29.7
ปานกลาง	143	39.7
น้อย	107	30.6
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการนำสิ่งที่ได้จากการชมรายการ
ข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ โดยรวม (เฉลี่ยจาก 20 ข้อ) อยู่ในระดับ
ปานกลางคือ ร้อยละ 39.7

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้เกิดการเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เป็นการเพิ่มความรอบตัวมากขึ้น	23.9 (86)	41.1 (148)	27.5 (99)	6.4 (23)	1.1 (4)	3.80
2. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวในด้านเศรษฐกิจ	11.4 (41)	28.1 (101)	33.6 (121)	18.6 (67)	8.3 (30)	3.16
3. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ได้รับความรู้ด้านสุขภาพอนามัยและสาธารณสุข	10.0 (36)	23.3 (84)	36.1 (130)	18.6 (67)	11.9 (43)	3.01
4. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภค โภชนาการมากขึ้น	9.7 (35)	20.6 (74)	32.8 (118)	23.1 (83)	3.9 (50)	2.89
5. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ทราบความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	21.1 (76)	31.4 (113)	31.4 (113)	12.2 (44)	3.9 (14)	3.54

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
และการสื่อสารโทรคมนาคม						
เป็นการเสริมความรู้						
6. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ มีความรู้ด้านการประกอบ อาชีพต่างๆ มากขึ้น	7.2 (26)	20.3 (73)	35.6 (128)	21.9 (79)	15.0 (54)	2.83
7. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้ทราบข่าวการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	13.9 (50)	29.4 (106)	34.4 (124)	15.0 (54)	9.2 (26)	3.28
8. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้ทราบข่าวปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ	16.4 (59)	30.0 (108)	32.8 (118)	14.2 (51)	6.7 (24)	3.35
9. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้เห็นและเข้าใจใน สภาพและปัญหาของสังคมไทย ดียิ่งขึ้น	5.8 (21)	19.4 (70)	36.1 (130)	19.4 (70)	19.2 (69)	2.73
10. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้รับทราบความคิดเห็น ทางการเมืองเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ การดำเนินงานของ คณะรัฐมนตรี	8.9 (32)	23.1 (83)	36.9 (133)	18.1 (65)	13.1 (47)	2.97

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
11. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย	16.7 (60)	28.3 (102)	32.8 (118)	13.6 (49)	8.6 (31)	3.31
12. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา อุตสาหกรรมทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	19.4 (70)	32.2 (116)	30.0 (108)	11.4 (41)	6.9 (25)	3.46
13. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้ทราบว่า มีเหตุการณ์ อะไรเกิดขึ้นบ้างทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	6.4 (23)	16.7 (60)	45.8 (165)	19.7 (71)	11.4 (41)	2.87
14. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	8.6 (31)	18.6 (67)	41.7 (150)	20.6 (74)	10.6 (38)	2.94
15. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ เกิดความตื่นเต้น ระทึกใจ	6.7 (24)	10.3 (37)	38.3 (138)	21.1 (76)	23.6 (85)	2.55
16. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้รับความเพลิดเพลิน บันเทิง	9.4 (34)	23.6 (85)	38.6 (139)	16.9 (61)	11.4 (41)	3.03

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					Mean
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
17. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ ได้พักผ่อนหรือช่วยลด ความตึงเครียด	4.4 (16)	14.4 (52)	38.1 (137)	19.2 (69)	23.9 (86)	2.56
18. รายการข่าวโทรทัศน์ออก อากาศในช่วงเวลาที่ สะดวกจะชม	6.4 (23)	24.2 (87)	35.3 (127)	25.3 (91)	8.9 (32)	2.94
19. รายการข่าวโทรทัศน์เป็น รายการที่ดีเป็นกิจวัตร ประจำวันอยู่แล้วจนติดเป็น นิสัย	25.6 (92)	33.1 (119)	28.1 (101)	8.3 (30)	5.0 (18)	3.66
20. รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้ มีข้อมูลไปสนับสนุนความคิด ของตนเอง	13.1 (47)	20.6 (74)	33.6 (121)	20.0 (72)	12.8 (46)	3.01

ค่าเฉลี่ย รวม 3.40

จากตารางที่ 20 พบว่า ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.40 สรุปได้ว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีความพึงพอใจ ดังนี้

ความพึงพอใจในระดับมาก คือ รายการข่าวโทรทัศน์ทำให้มีความพึงพอใจด้านที่เกิดการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ (3.80)

ความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือ ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวด้านเศรษฐกิจ (3.16) ทำให้ได้ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย (3.01) ทำให้ทราบความเจริญก้าวหน้า เทคโนโลยี (3.54) ทำให้ทราบข่าวการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (3.28) ทำให้ทราบข่าวปัญหาสิ่งแวดล้อม (3.35) ทำให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย (3.31) ทำให้ทราบว่ามิเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง (3.46) ทำให้ได้รับความบันเทิง (3.03) เป็นรายการที่ดูเป็นกิจวัตรประจำวัน (3.66) ทำให้มีข้อมูลไปสนับสนุนความคิดของตนเอง (3.01)

ความพึงพอใจในระดับน้อย คือ ทำให้มีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ (2.83) ทำให้เข้าใจสภาพปัญหาของสังคมไทย (2.73) ทำให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (2.94) ทำให้เกิดความตื่นตัว (2.55) ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียด (2.56) รายการข่าวโทรทัศน์ ออกอากาศในช่วงเวลาที่ท่านสะดวกชม (2.94)

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจ
ที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์โดยรวม

ระดับความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	115	31.9
ปานกลาง	139	38.6
น้อย	106	29.4
รวม	360	100.0

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชม
ข่าวโทรทัศน์โดยรวม (เฉลี่ยจาก 20 ข้อ) ในระดับปานกลางคือร้อยละ 38.6

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานข้อที่ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ต่างกัน มีการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน

1. การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีเพศต่างกัน โดยใช้ t-test

ตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับรายการข่าว โทรทัศน์ระหว่างเพศ

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	134	1.5299	1.035	-2.20*
หญิง	226	1.7593	0.909	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 22 พบว่าประชาชนเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับ ชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตาม สมมุติฐานข้อที่ 1 โดยเพศหญิงมีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway Anova) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีอายุอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่างกัน

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ต่ำกว่า 20 ปี	1.3913	0.8763	1.7091
21 - 25 ปี	1.6058	0.8345	
26 - 30 ปี	1.7978	0.9741	
31 - 35 ปี	1.6109	1.0324	
36 - 40 ปี	1.9073	1.0150	
มากกว่า 41 ปีขึ้นไป	1.6793	1.0163	

จากตารางที่ 23 พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1.2000	0.6928	3.2834*
ประถมศึกษาปีที่ 1-6	1.7451	1.0159	
มัธยมศึกษา, ปวช., ปวท.	1.5056	0.9974	
อนุปริญญา, ปวส.	1.3631	0.9506	
ปริญญาตรี	1.8634	0.8943	
สูงกว่าปริญญาตรี	1.7833	0.9743	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 24 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างๆ ที่ละคู่ พบว่า มีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาอนุปริญญา, ปวส ส่วนกลุ่มอื่นๆ ที่เหลือออกนั้นมีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 24.1 ดังนี้

ตารางที่ 24.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา (Mean)	ไม่ได้ เรียน หนังสือ	อนุปริญญา ปวส	มัธยม ศึกษา ปวช, ปวท	ประถม ศึกษา ปีที่ 1-6	สูงกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
ไม่ได้เรียนหนังสือ (1.2000)	-	0.1631	0.3056	0.5451	0.5833	0.6634
อนุปริญญา, ปวส (1.3631)		-	0.1425	0.3820	.4202	0.5003*
มัธยมศึกษา, ปวช, ปวท (1.5056)			-	0.2395	0.2777	0.3578
ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 (1.7451)				-	0.0382	0.1183
สูงกว่าปริญญาตรี (1.7833)					-	0.0801
ปริญญาตรี (1.8634)						-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ ราชการ	2.1667	0.9771	5.9259*
พนักงานบริษัทเอกชน	1.7267	0.7609	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	1.2767	0.8119	
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	1.7300	1.0322	
แม่บ้าน	1.5933	0.9880	
งานบริการ/ รับจ้างทั่วไป	1.5500	0.9851	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 25 พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 และเมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีอาชีพต่างๆ ทีละคู่ ก็พบว่าไม่มีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ

กลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ราชการ มีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์มากกว่านักเรียน/นิสิต/นักศึกษา, งานบริการ/รับจ้างทั่วไป และกลุ่มแม่บ้าน ส่วนกลุ่มอื่นๆ ที่เหลือนอกนั้นมีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 25.1 ดังนี้

ตารางที่ 25.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

กลุ่มอาชีพ (Mean)	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	งาน บริการ รับจ้าง ทั่วไป	แม่บ้าน	พนักงาน บริษัท เอกชน	กิจการ ส่วนตัว ค้าขาย	พนักงาน รัฐวิสาห- กิจ/ราช- การ
นร./นิสิต/นักศึกษา (1.2767)	-	0.2733	0.3166	0.4500	0.4533	0.89*
งานบริการ/ รับจ้างทั่วไป (1.5500)		-	0.0433	0.1767	0.1800	0.6167*
แม่บ้าน (1.5933)			-	0.1334	0.1367	0.5734*
พนักงานบริษัท เอกชน (1.7267)				-	0.0033	0.4400
กิจการส่วนตัว/ ค้าขาย (1.7300)					-	0.4367
พนักงานรัฐวิสาหกิจ /ราชการ (2.1667)						-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่าง
กลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1.4748	0.8862	4.1074*
5,001-10,000 บาท	1.9333	1.0269	
10,001-15,000 บาท	1.5857	0.7502	
15,001-20,000 บาท	1.9524	0.9944	
มากกว่า 20,001 บาท	1.5646	0.9646	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 26 พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีรายได้ต่างกันที่ละคู่ ก็พบว่า มีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 26.1 ดังนี้

ตารางที่ 26.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่าง
กลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้ (บาท) (Mean)	ต่ำกว่า 5,000	มากกว่า 20,001 ขึ้นไป	10,001 - 15,000	5,001 - 10,000	15,001 - 20,000
ต่ำกว่า 5,000 บาท (1.4748)	-	0.0898	0.1109	0.4585*	0.4776
มากกว่า 20,001 บาท (1.5646)		-	0.0211	0.3687	0.3878
10,001-15,000 บาท (1.5857)			-	0.3476	0.3667
5,001-10,000 บาท (1.9333)				-	0.0191
15,001-20,000 บาท (1.9524)					-

* $p < 0.05$

สมมุติฐานข้อที่ 2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน

1. การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีเพศต่างกัน โดยใช้ T-test

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ระหว่างเพศ

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	134	3.0254	0.840	-3.88***
หญิง	226	3.3502	0.721	

*** $p < 0.001$

จากตารางที่ 27 พบว่าประชาชนเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยของการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยเพศหญิงมีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างเพศ

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	134	3.1634	0.876	-4.36***
หญิง	226	3.5454	0.757	

*** $p < 0.001$

จากตารางที่ 28 พบว่าประชาชนเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยเพศหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าเพศชาย

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway Anova) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มี ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ รายได้ต่างกัน

ตารางที่ 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1.9833	0.9278	13.1555*
ประถมศึกษาปีที่ 1-6	1.8745	0.5747	
มัธยมศึกษา, ปวช., ปวท	3.0361	0.7664	
อนุปริญญา, ปวส	2.9977	0.7607	
ปริญญาตรี	3.5731	0.7468	
สูงกว่าปริญญาตรี	3.2688	0.5897	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 29 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มการศึกษาต่างๆ ทีละคู่ พบว่า มีกลุ่มที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กลุ่มการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, ประถมศึกษาปีที่ 1-6, มัธยมศึกษา/ปวช./ปวท และกลุ่มอนุปริญญา/ปวส ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 29.1 ดังนี้

ตารางที่ 29.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบ
ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยการนำไปใช้ประโยชน์ระหว่าง
กลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา (Mean)	ไม่ได้ เรียน หนังสือ	ประถม ศึกษา ปีที่ 1-6	อนุปริญญา /ปวส	มัธยม ศึกษา ปวช, ปวท	สูงกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
ไม่ได้เรียนหนังสือ (1.9833)	-	0.8921	0.1223	1.0528	1.2855	1.5899*
ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 (2.8745)		-	0.1223	0.1607	0.3934	0.6986*
อนุปริญญา/ปวส (2.9977)			-	0.0384	0.2711	0.5754*
มัธยมศึกษา, ปวช, ปวท (3.0361)				-	0.2327	0.537*
สูงกว่าปริญญาตรี (3.2688)					-	0.3043
ปริญญาตรี (3.5731)						-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้รับจากการชม
ข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1.8833	0.6351	11.1938*
ประถมศึกษาปีที่ 1-6	3.2059	0.7168	
มัธยมศึกษา, ปวช, ปวท	3.1431	0.8287	
อนุปริญญา, ปวส	3.1631	0.7905	
ปริญญาตรี	3.7307	0.7697	
สูงกว่าปริญญาตรี	3.4646	0.6349	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 30 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของ
ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 เมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มการศึกษาต่างๆ ทีละคู่ พบว่ามีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ คือ

- กลุ่มการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชม
ข่าวโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, ประถมศึกษาปีที่ 1-6, มัธยมศึกษา/
ปวช/ปวท และกลุ่มอนุปริญญา/ปวส
- กลุ่มที่มีการศึกษาระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจจากการชมข่าว
โทรทัศน์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ส่วนกลุ่มอื่นๆ ที่เหลือมีความพึงพอใจไม่
แตกต่างกัน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 30.1 ดังนี้

ตารางที่ 30.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการชมข่าว
โทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา (Mean)	ไม่ได้ เรียน หนังสือ	มัธยม ศึกษา ปวช/ปวท	อนุปริญญา ปวส	ประถม ศึกษา ปีที่ 1-6	สูงกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
ไม่ได้เรียนหนังสือ (1.8833)	-	1.2598	1.2798	1.3226	1.5813*	1.8474*
มัธยมศึกษา, ปวช ปวท (3.1431)		-	0.0200	0.0628	0.3215	0.5876*
อนุปริญญา, ปวส (3.1631)			-	0.0428	0.3015	0.5676*
ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 (3.2059)				-	0.2587	0.5248*
สูงกว่าปริญญาตรี (3.4646)					-	0.2661
ปริญญาตรี (3.7307)						-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้-
ประโยชน์ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ ราชการ	3.8875	0.6699	23.5832*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.4600	0.5942	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	3.1542	0.7648	
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	3.2125	0.8778	
แม่บ้าน	3.0600	0.6112	
งานบริการ/ รับจ้างทั่วไป	2.6017	0.5125	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 31 พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีอาชีพต่างๆ ทีละคู่ ก็พบว่า มีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ

- กลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ราชการ มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า พนักงานบริษัทเอกชน, นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา, กิจการส่วนตัว/ค้าขาย, งานบริการ/รับจ้างทั่วไป และกลุ่มแม่บ้าน

- กลุ่มงานบริการ/รับจ้างทั่วไป มีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยกว่า กลุ่มแม่บ้าน, นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา, กิจการส่วนตัว/ค้าขาย, พนักงานบริษัทเอกชน และพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ราชการ นอกนั้นมีการนำไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 31.1 ดังนี้

ตารางที่ 31.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการนำไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

กลุ่มอาชีพ (Mean)	งาน บริการ รับจ้าง ทั่วไป	แม่บ้าน	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	กิจการ ส่วนตัว ค้าขาย	พนักงาน บริษัท เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาห- กิจ/ราช- การ
งานบริการ/ รับจ้างทั่วไป (2.6017)	-	0.4583*	0.5525*	0.6100*	0.8583*	1.2858*
แม่บ้าน (3.0600)		-	0.0942	0.1525	0.4000	0.8275*
นร./นิสิต/นักศึกษา (3.1542)			-	0.0583	0.3058	0.7333*
กิจการส่วนตัว/ ค้าขาย (3.2125)				-	0.2475	0.6750*
พนักงานบริษัท เอกชน (3.4600)					-	0.4275*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ /ราชการ (3.8875)						-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ ราชการ	4.0067	0.6643	18.6694*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.6575	0.5957	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	3.3308	0.8777	
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	3.3592	0.9015	
แม่บ้าน	3.2917	0.6842	
งานบริการ/ รับจ้างทั่วไป	2.7733	0.6419	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 32 พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีอาชีพต่างๆ ทีละคู่ ก็พบว่า มีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ

- กลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ราชการ มีความพึงพอใจมากกว่า นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา, กิจการส่วนตัว/ค้าขาย, งานบริการ/รับจ้างทั่วไป และกลุ่มแม่บ้าน
- กลุ่มงานบริการ/รับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจน้อยกว่า กลุ่มแม่บ้าน, นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา, กิจการส่วนตัว/ค้าขาย, พนักงานบริษัทเอกชน และพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ราชการ ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 32.1 ดังนี้

ตารางที่ 32.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

กลุ่มอาชีพ (Mean)	งาน บริการ รับจ้าง ทั่วไป	แม่บ้าน	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	กิจการ ส่วนตัว ค้าขาย	พนักงาน บริษัท เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาห- กิจ/ราช- การ
งานบริการ/ รับจ้างทั่วไป (2.7733)	-	0.5184*	0.5575*	0.5859*	0.8842*	1.2334*
แม่บ้าน (3.2917)		-	0.0391	0.0675	0.3658	0.7150*
นร./นิสิต/นักศึกษา (3.3308)			-	0.0284	0.3267	0.6759*
กิจการส่วนตัว/ ค้าขาย (3.3592)				-	0.2983	0.6475*
พนักงานบริษัท เอกชน (3.6575)					-	0.3492
พนักงานรัฐวิสาหกิจ /ราชการ (4.0067)						-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความ-
แตกต่างของค่าเฉลี่ยการนำสิ่งที่ได้จากการชำวโทรทัศน์ไปใช้
ประโยชน์ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ต่ำกว่า 20 ปี	3.0163	0.7611	1.9885
21 - 25 ปี	3.3572	0.7575	
26 - 30 ปี	3.3549	0.8247	
31 - 35 ปี	3.1473	0.7975	
36 - 40 ปี	3.2634	0.7734	
มากกว่า 41 ปีขึ้นไป	3.1026	0.7151	

จากตารางที่ 33 พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการนำสิ่งที่ได้จาก
การชมชำวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

ตารางที่ 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความ-
แตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์
ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ต่ำกว่า 20 ปี	3.1967	0.8442	1.6753
21 - 25 ปี	3.5116	0.8182	
26 - 30 ปี	3.4912	0.7986	
31 - 35 ปี	3.3500	0.8691	
36 - 40 ปี	3.5366	0.8125	
มากกว่า 41 ปีขึ้นไป	3.2560	0.7861	

จากตารางที่ 34 พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.9836	0.6935	8.1815*
5,001-10,000 บาท	3.5149	0.8566	
10,001-15,000 บาท	3.4393	0.8172	
15,001-20,000 บาท	3.4417	0.7023	
มากกว่า 20,001 บาท	3.0901	0.7169	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 35 พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการนำสิ่งที่ได้จากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 และเมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีรายได้ต่างกันทีละคู่ ก็พบว่า มีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และมากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนกลุ่มอื่นๆ ที่เหลือออกนั้นมีการนำไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 35.1 ดังนี้

ตารางที่ 35.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการนำไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

	ต่ำกว่า 5,000	มากกว่า 20,001	10,001	15,001	5,001
รายได้ (บาท) (Mean)		ขึ้นไป	15,000	20,000	10,000
ต่ำกว่า 5,000 (2.9836)	-	0.1065	0.4557	0.4581*	0.5313*
มากกว่า 20,001 (3.0901)		-	0.34927	0.3516	0.4248*
10,001-15,000 (3.4393)			-	0.0024	0.0756
15,001-20,000 (3.4417)				-	0.0732
5,001-10,000 (3.5149)					-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{X}	S.D.	F.Ratio
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.2061	0.8017	4.9679*
5,001-10,000 บาท	3.6431	0.8649	
10,001-15,000 บาท	3.5286	0.7782	
15,001-20,000 บาท	3.6095	0.7202	
มากกว่า 20,001 บาท	3.2786	0.7951	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 36 พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีรายได้ต่างกันทีละคู่ ก็พบว่า มีกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนกลุ่มอื่นๆ ที่เหลือนอกนั้นมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 36.1 ดังนี้

ตารางที่ 36.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffe แสดงผลการทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจระหว่างกลุ่ม
ที่มีรายได้ต่างกัน

	ต่ำกว่า 5,000	มากกว่า 20,001 ขึ้นไป	10,001 - 15,000	15,001 - 20,000	5,001 - 10,000
รายได้ (บาท) (Mean)	5,000	20,001	-	-	-
ต่ำกว่า 5,000 (3.2061)	-	0.0725	0.3225	0.4034	0.4370*
มากกว่า 20,00 (3.2786)		-	0.2500	0.3309	0.3645
10,001-15,000 (3.5286)			-	0.0809	0.1145
15,001-20,000 (3.6095)				-	0.0336
5,001-10,000 (3.6431)					-

* $p < 0.05$

สมมุติฐานข้อที่ 3 การเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้-
ประโยชน์และความพึงพอใจ

ตารางที่ 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
กับการนำไปใช้ประโยชน์

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ กับการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
การนำไปใช้ประโยชน์	0.4128***

*** $p < 0.001$

จากตารางที่ 37 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์กับการ
นำไปใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีการ
เปิดรับชมข่าวโทรทัศน์มากจะมีการนำไปใช้ประโยชน์มาก ส่วนประชาชนที่มี
การเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์น้อยก็จะมี การนำไปใช้ประโยชน์น้อย โดยที่ค่า
สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
กับความพึงพอใจ

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ กับการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
ความพึงพอใจที่ได้รับจากการ ชมข่าวโทรทัศน์	0.4413***

*** $p < 0.001$

จากตารางที่ 38 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์กับความ
พึงพอใจมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่ง
เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์
มากจะมีความพึงพอใจมาก ส่วนประชาชนที่มี การเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์น้อยก็จะ
มีความพึงพอใจน้อย โดยที่ค่าสหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลาง